

Naš znak: 294/26

U Varaždinu, 28. rujna 2026. godine

Trgovački sud
u Varaždinu
Poslovni broj: St-239/26

Predstečajni postupak:

Dužnik: **EKOPLAN-SUSTAVI d.o.o.**, Varaždinska ulica 17, Lepoglava
OIB: 29870445575

Vjerovnik: **Emina Vrček**, Frankopanska ulica 12D, Lepoglava, OIB: 04452905012
zastupana po odvjetnicima iz Odvjetničkog društva Petrić i partneri
d.o.o. iz Varaždina, Anina 2/III

PODNEŠAK VJEROVNIKA

Vjerovnik Emina Vrček ovim podneskom očituje se na podnesak povjerenice Vidonije Miletić Plukavec od 23. rujna 2026. godine.

I/ Račun nije dokaz o izvršenoj radnji

- Povjerenica u svom očitovanju od 23. rujna 2026. godine navodi da je punomoćnici vjerovnika predložen račun broj 31/1/1 od 1. lipnja 2026. godine na iznos od 2.000,00 EUR, čime je navodno ispunjena svrha prava na uvid iz članka 34. stavka 1. Stečajnog zakona.
- Ovakvo tumačenje izravno proturječi osnovnim postulatima obveznog prava. Račun je isključivo jednostrana knjigovodstveno-porezna isprava. Sam račun apsolutno nije dokaz o izvršenoj radnji. Dokaz pružene usluge je *isprava* o izvršenom poslu – u ovom konkretnom slučaju, to je sama izrađena procjena vrijednosti društva, za koju povjerenica i dužnik neosnovano tvrde da je povjerljiva poslovna dokumentacija.

3. Bez uvida u samu ispravu, vjerovniku je onemogućeno utvrditi je li usluga na koju se račun odnosi doista i izvršena ili se radi o fiktivno iskazanoj obvezi.
4. Stajalište da je račun sam po sebi ne dokazuje da je usluga stvarno pružena, predstavlja ustaljenu sudsku praksu. Ukazuje se, primjerice, na odluku Visokog trgovačkog suda RH, posl. broj: PŽ-5749/05-3 od 19. listopada 2005. u kojoj stoji:

" Ovaj sud nalazi da je prvostupanjski sud na utvrđeno činjenično stanje pravilno primijenio materijalno pravo kad je odbio tužitelja s tužbenim zahtjevom za iznos od 1.147,19 kn, jer tužitelj doista nije ničim dokazao niti na koje poslove se ovaj račun odnosi, niti na osnovu koje narudžbe ili ugovora je tužitelj poslove po ovom računu obavio, kao što nije dokazao da ih je doista i obavio. **Kako tužitelj osnovanost tužbenoga zahtjeva u ovom iznosu dokazuje samo računom, koji predstavlja jednostranu ispravu tužitelja, a tuženik je tužbeni zahtjev u ovom dijelu osporio, to je valjalo presudu u odbijajućem dijelu potvrditi**, te žalbu tužitelja kao neosnovanu odbiti.."

5. Iz ovoga jasno proizlazi argumentacija da račun sam za sebe nema nikakvu probatnu snagu o tome je li usluga doista i pružena. Za utvrđivanje te činjenice (odnosno "*osnove obveze*" sukladno članku 34. Stečajnog zakona), nužan je uvid u samu ispravu.

II/ Načelo jednakosti vjerovnika i irelevantnost drugih sporova

6. Povjerenica u podnesku navodi da je vjerovnik Emina Vrček „*bivša supruga zakonskog zastupnika dužnika te da se između njih vodi zaseban spor*“. Iako povjerenica formalno navodi da ta okolnost ne utječe na prava vjerovnice u ovom postupku, u sljedećem odlomku upravo tu istu okolnost koristi kao argument za ograničavanje opsega prava na uvid, **insinuirajući da bi sadržaj procjene mogao biti "relevantan i izvan ovog predstečajnog postupka"**.
7. Emina Vrček je vjerovnik u ovom predstečajnom postupku, kao i svaki drugi vjerovnik. **Zakon ne poznaje vjerovnike drugog reda**. Njen eventualni spor s direktorom dužnika nema apsolutno nikakve veze s pravima koja ona ima kao predstečajni vjerovnik. Zadaća je povjerenika ispitati zakonitost i osnovanost tražbina, a ne arbitrirati o tome hoće li zakonom zajamčena procesna prava uskratiti vjerovnici zbog njezinih privatnih odnosa s direktorom dužnika.
8. Naime, opća načela stečajnog prava (*načelo ravnopravnosti vjerovnika*), jamče svim vjerovnicima jednak tretman u postupku. Uloga predstečajnog povjerenika jest

da on ispituje postojanje i visinu prijavljenih tražbina. Zakon povjereniku **ne daje ovlast** da uskraćuje uvid ili ocjenjuje obujam prava pojedinog vjerovnika na temelju njegovih privatnih odnosa.

III/ Apsolutni primat članka 34. Stečajnog zakona nad "poslovnom tajnom"

9. U stečajnom i predstečajnom postupku vjerovnici čine najviše tijelo (skupština/vjerovnici) i imaju položaj „gospodara postupka“.
10. Pozivanje dužnika i povjerenika na zaštitu poslovne tajne ne može derogirati strogu procesnu odredbu članka 34. stavka 1. Stečajnog zakona. Svrha uvida u isprave je omogućiti vjerovnicima ocjenu stvarnog postojanja obveze kako bi donijeli informiranu odluku o glasovanju.
11. Stoga se status vjerovnika i sva prava koja iz toga proizlaze ne može ograničavati paušalnim tvrdnjama o poslovnoj tajni dužnika, jer bi to omogućilo dužnicima da iskažu nepostojeća dugovanja i time izigraju stvarne vjerovnike.

IV/ Apsurdnost uskraćivanja uvida u ispravu koja je od esencijalne važnosti za ocjenu plana restrukturiranja

12. Osim što povjerenica pogrešno tumači pravnu snagu računa, njezino obrazloženje razloga za uskraćivanje uvida u samu procjenu vrijednosti društva **duboko je kontradiktorno samoj svrsi predstečajnog postupka**.
13. Povjerenica u očitovanju navodi kako procjena vrijednosti društva "može sadržavati podatke o vrijednosti društva, njegovoj imovini, poslovanju i drugim poslovnim pokazateljima", pa stoga smatra da vjerovnici u to ne bi trebali imati uvid. Ovakav je stav pravno neodrživ.
14. Smisao i cilj predstečajnog postupka jest namirenje vjerovnika kroz održanje poslovanja dužnika, o čemu vjerovnici odlučuju glasovanjem o planu restrukturiranja. Kako bi vjerovnici uopće mogli procijeniti je li predloženi plan restrukturiranja realan, ekonomski održiv i povoljniji od alternativnog scenarija - stečaja, vjerovnici moraju **raspolagati točnim i potpunim informacijama upravo o vrijednosti društva, njegovoj imovini, poslovanju i drugim poslovnim pokazateljima**.

15. Isprava kojom se vrši procjena trgovačkog društva dužnika predstavlja *par excellence* ispravu koja vjerovnicima signalizira stvarno financijsko stanje dužnika. Skrivanje takvog dokumenta od vjerovnika, pod krinkom "poslovne tajne", budi ozbiljnu sumnju u transparentnost postupka i stvarne namjere dužnika.
16. U postupku u kojem će dužnik od svojih vjerovnika tražiti ustupke (otput dijela duga, poček, obročno plaćanje), pozivanje na tajnost ključnih financijskih pokazatelja prema tim istim vjerovnicima predstavlja grubu zlouporabu prava.
17. Stoga pravo na uvid u procjenu vrijednosti društva ne proizlazi samo iz potrebe provjere osnovanosti konkretne tražbine (što je primarni razlog), već i iz temeljnog prava vjerovnika na pristup informacijama ključnim za ocjenu i glasovanje o planu restrukturiranja.
18. Stoga vjerovnik smatra da pravno shvaćanje povjerenice nije usmjereno na zaštitu postupka i načela Stečajnog zakona, već na „zaštitu“ dužnika od samih vjerovnika.

Vjerovnik Emina Vrčec
po punomoćnicima:

Ana
Petrić

Digitalno
potpisao: Ana
Petrić
Datum:
2026.09.28
11:52:08 +02'00'